

BÀI TỔNG TÁNG

Cuộc hồng trần xoay vần quá ngán
 Kiếp phù sinh tụ tán mấy lăm hồi
 Người đời có biết chẳng ôi !
 Thân này tuy có, có rồi lại không. ©
 Chiêm bao khéo khuấy lạ lòng
 Mơ màng trong một giấc nồng mà chi
 Làm cho buồn bã thế ni
 Hôm qua còn đó bữa nay mất rồi
 Khi nào đứng đứng ngồi ngồi
 Bây giờ thiêm thiếp như chồi cây khô
 Khi nào du lịch giang hồ
 Bây giờ nhắm mắt mà vô quan tài
 Khi nào lược giắt trâm cài
 Bây giờ gởi xác ra ngoài gò hoang
 Khi nào trau ngọc chuốc vàng
 Bây giờ một nắm xương tàn lạnh tanh ©
 Khi nào mắt đẹp mày xanh
 Bây giờ thấy dạng thấy hình là đâu
 Khi nào lên các xuống lầu
 Bây giờ một nắm cỏ sâu xanh xanh

Khi nào liệt liệt oanh oanh
 Bây giờ một trận tan tành gió mưa
 Khi nào ngựa lộc xe lừa
 Bây giờ mây rước trắng đưa mơ màng
 Khi nào ra trường vào mần
 Bây giờ nhà cửa xóm làng cách xa ©
 Khi nào mẹ mẹ cha cha
 Bây giờ bóng núi khuất xa muôn trùng
 Khi nào vợ vợ chồng chồng
 Bây giờ trăng khuyết còn mong chi tròn
 Khi nào cháu cháu con con
 Bây giờ hai ngã nước non xa vời
 Khi nào cốt nhục vẹn mười
 Bây giờ lá héo nhành tươi vui gì
 Khi nào bạn hữu sum vầy
 Bây giờ chén rượu cuộc kỳ vắng thiêu. ©
 Cái thân như tác bóng chiều
 Như chùm bọt nước phập phều ngoài khơi
 Xưa ông Bành-Tổ sống đời
 Tám trăm tuổi thọ nay thời còn đâu
 Sang mà đến bậc công hầu
 Giàu mà đến bậc mấy lâu Thạch-Sùng
 Nghèo mà đói khát lạnh lòng

Khổ mà tóc cháy da phỏng trần ai
 Phù du sớm tối một mai
 Giàu sang cũng chết xạt xài cũng vong
 Thông minh tài trí anh hùng
 Ngu si đại dốt cũng chung một gò
 Biển trần nhiều nỗi gay go
 Mau mau nhẹ gót qua đò sông mê
 Sự đời nên chán nên chê
 Tầm nơi giải thoát mà về mới khôn. ©
 Vong hồn ơi hỏi vong hồn !
 Cuộc đời nay biển mai còn tỉnh chưa ?
 Tỉnh rồi một giấc say sưa
 Sẽ xin niệm Phật mà đưa hồn về
 Hồn về Cực Lạc nước kia
 Cho xa hang quỷ mà lìa kiếp ma
 Nhờ ơn đức Phật Di Đà. ©
 Phóng ra một ngọn chói lò hào quang
 Trong khi tiếp rước rõ ràng
 Dắt hồn ra khỏi sáu đàng nghiệp nhơn
 Quan-Âm Bồ tát vui mừng
 Tay cầm nhánh liễu tay bưng kim đài
 Với cùng Thế-Chí các Ngài

Cũng đều khuyến thỉnh lên ngai sen vàng
 Có bảo-cái có tràng-phan
 Có mùi hương lạ có đàng ngọc xây
 Có trời các cõi truy tùy
 Có đàn có trống rước đi một đường. ©
 Rước về đến cảnh Tây phương
 Có ao thất bảo, có hương ngũ phần
 Lưu-ly có đất sáng ngần
 Ma ni có nước trong tần chảy quanh
 Thất trân có bảy lớp thành
 Bảy hàng cây báu, bảy vành lưới châu
 Có ngân cát có kim lâu
 Có chim nói pháp nhiệm màu dễ nghe
 Nghe rồi tỏ đạo Bồ Đề
 Bao nhiêu nghiệp chướng hồn mê dứt liền
 Đã sanh về chín phẩm sen
 Máy tai cũng xảy máy duyên cũng tròn
 Phật như thể mẹ tìm con
 Con mà gặp mẹ lại còn lo chi. ©
 Lầu vàng đài báu thiếu gì
 Ăn thì cơm ngọc, mặc thì áo châu
 Không ơn, không oán, không sầu
 Không già, không chết có đâu luân hồi

**Tánh xưa nay đã tỏ rồi
Gương xưa nay đã lau chùi trần nhơ
Lựa là phải ngộ thiên cơ
Mà đèn trí huệ dễ lờ đi đâu
Mấy lời hộ niệm trước sau
Nguyện cho thành Phật mau mau nữa mà
Phân thân ra cõi Ta-bà
Từ-bi tiếp độ những là chúng sanh. ©**